

ה"ת 24056/12-15 - מדינת ישראל - משטרת ישראל - להב 433 נגד יוסי לייבוביץ, רינת לייבוביץ

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 24056-12-15 מ.י. 34291-12-13

בפני	כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
מבקשת	מדינת ישראל - משטרת ישראל - להב 433
נגד	
משיבים	1. יוסי לייבוביץ 2. רינת לייבוביץ

החלטה

לפניי 2 בקשות, בקשת המבקשת להורות על הארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי ההקפאה למשך 180 יום נוספים, מכוח סעיפים 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט 1969 (להלן: "הפקודה") וכן מכוח סעיפים 21 ו- 26 לחוק לאיסור הלבנת הון, תש"ס 2000.

זוהי בקשה רביעית להארכת החזקת תפוסים וצווי ההקפאה לאחר שביום 17.12.13 נפתחה חקירה גלויה כנגד המשיבים ונוספים, בחשד לביצוע עבירות שוחד, מרמה, הלבנת הון ומיסוי בהיותם נותני שירותי לתאגיד המים "מי אביבים".

מנגד, הגישו המשיבים בקשה להשבת תפוסים אשר נתפסו מכוח צו 24790-11-15 אשר ניתן ביום 11.11.15 ו/או צו 33740-11-15 אשר ניתן ביום 16.11.15 ולא שוחרר במסגרת החלטת בית המשפט מיום 1.2.16 בבקשות להשבת תפוסים במסגרת תיק ה"ת 24790-11-15 ובמסגרת ה"ת 33740-11-15.

למען הנוחות המבקשים במסגרת תיק ה.ת. 24056-12-15 הינה המשיבים 1 ו- 2 בבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים, ולצורך החלטה זו הם יכוננו המשיבים בשתי הבקשות.

הבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים - מ.י. 34291-12-13

טענות הצדדים:

1. לטענת המבקשת, כנגד המשיב התגבשה תשתית חקירתית מבוססת לעבירות שוחד ומרמה בהיקף נרחב של מיליוני שקלים וכן בחשד לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. התיק מטופל על ידי פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה).
2. במסגרת החקירה, תוך הסתמכות על צווי תפיסה שיפוטיים נתפסו מידי המשיבים ברישום ובפועל, רכוש הכולל בין היתר נכסי נדל"ן, כלי רכב, חשבונות בנק, כספים במזומן, תכולת כספת, בולים, שעוני יד וציורים חפצי אומנות.
3. בחלוף הזמן, במסגרת החקירה ובקשות שונות מטעם המשיב, שוחררו חשבונות בנק, כלי רכב של המשיב. כיום תפוסים בידי המבקשת ברישום ובפועל נכסי נדל"ן, כלי רכב וכספים במזומן.
4. עילות הבקשה העיקריות להארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי המניעה של הרכוש התפוס הינן מניעת הברחת רכוש על ידי המשיב או מי מטעמו והבטחת אפשרות מימוש חילוטו של הרכוש התפוס לפי הוראות סעיף 21 (א) לחוק איסור הלבנת הון ו/או הפקודה.
5. לטענת המבקשת, בכוונת הפרקליטות היה להגיש מכתבי שימוע עוד בסוף שנת 2015, אך באותה העת, התגלה כי המשיב שהינו החשוד המרכזי, נמלט מהארץ והיה צורך של הפרקליטות לבחון מחדש את כתב האישום.
6. עוד מוסיפה המבקשת וטוענת כי מדובר בתיק רחב היקף באופן חריג הן מבחינת חומר החקירה שהצטבר והן מבחינת מורכבותו.
7. המשיבים מתנגדים לבקשה.

הבקשה לשחרור תפוסים - ה.ת. 24056-12-15

טענות המשיבים

8. המשיבים 1-2 (להלן: "המשיבים") עותרים לשחרור חשבונות המשיב, בקופה 168, בקרן הפנסיה "מבטחים החדשה", בחברת "מנורה מבטחים" (להלן: "קרן הפנסיה"), חשבון מס' 392052083, על שם

המבקש 1, בקרן השתלמות "אומגה", בחברת "מנורה מבטחים" (להלן: "קרן השתלמות"), חשבון נאמנות מס' 685091 על שם עו"ד ירון וייסמן, אשר מתנהל בבנק הפועלים (12) בסניף 700.

9. ממועד פרוץ החקירה הגלויה ועד לרגע הגשת הבקשה חלפו למעלה משנתיים ימים, בהם המשיב עדיין בסטטוס של חשוד. יתרה מכך, עד למועד זה, המשיב לא קיבל כל הודעה מהמשיבה, שלפיה בכוונתה להגיש נגדו כתב אישום, בכפוף לשימוע, וממילא לא הוגש כתב אישום כזה.

10. המשיב יצא את הארץ כדין, לאחר שפג תוקפם של כלל הערבויות והתנאים המגבילים שהוטלו עליו. המשיב הוזמן לחקירה אך ביום 26.11.15, כחודשיים וחצי לאחר צאתו את הארץ ולאחר שהמבקשת הוציאה צווים לתפיסת חשבוניותיו וחשבונותיהם של אמו, ילדו, גרושתו ואביה של גרושתו.

11. ביום 28.1.15, שוחרר בהסכמת המבקשת, נכס נדל"ן, הידוע כגוש 7001, חלקה 71, ברחוב ישכון 39 בתל אביב (להלן: "הנכס"). הנכס נמכר על ידי המשיבים, תחת עיניה הפקוחות של המבקשת וכספי תמורתו חולקו, בין המשיב לבין גרושתו, המשיבה.

12. לבקשת המבקשת, במהלך חודש נובמבר 2015, במעמד צד אחד, הוציא בית המשפט צווים, אשר מכוחם נתפסו חשבונות הבנק של המשיבים ושל אחרים, אליהם הועברו כספי תמורת הנכס, כמו גם חשבונות של המשיב בקרן הפנסיה ובקרן השתלמות.

13. במהלך חודש דצמבר 2015, הוגשו על ידי המשיבים בקשות לשחרור הרכוש האמור. במסגרת הבקשות התבקש בית המשפט להורות, בין היתר, על שחרור "כל חשבון ו/או קופת גמל ו/או קרן השתלמות ו/או קרן פנסיה שנתפסו מכוח הצווים ואשר דבר תפיסתם לא ידוע למבקשים" (המשיבים שלפני - ש.ש.) ולהורות לשחררם.

14. ביום 1.2.16, ניתנה החלטת בית המשפט במסגרתה התקבלה בקשת המבקשים במאוחד והחשבונות אותם נתבקש בית המשפט לשחרר - שוחררו. עוד עתרו המבקשים במסגרת בקשתם לשחרר את כלל הרכוש שנתפס ושאינו ידוע להם. באשר ליתר הרכוש נקבע: "לא מצאתי להיעתר לבקשה הכללית של המבקשים להסרת הצווים שהוטלו על נכסים ו/או חשבונות שאינם ידועים להם. ככל שתהא בקשה קונקרטית היא תידון".

15. ביום 10.2.16, הגישה המבקשת ערר על ההחלטה בעניין זה לבית המשפט המחוזי - מרכז, אשר נדון בפני כב' השופטת דנה מרשק מרום, במסגרת ע"ח 22449-02-16. ביום 9.3.16 נדחה הערר והחלטת בית משפט זה נותרה על כנה.

16. המשיבים עותרים עתה לשחרור חשבונות המשיב בקרן הפנסיה ובקרן ההשתלמות, לגרסתם, מדובר בכספים לגיטימיים, שאינם יכולים להיות קשורים בעבירה, אשר הופקדו במהלך שנים רבות על ידי התאגיד בו עבד המשיב, החשבונות מעולם לא נתפסו קודם על ידי המבקשת.

17. לטענת המשיבים אין כל הסבר מניח את הדעת לעיתוי ולטעם בגינם נתפסו חשבונותיו של המשיב בקרן הפנסיה ובקרן ההשתלמות. המבקשת יכולה הייתה לתפוס חשבונות אלה עוד בטרם "התגבשו" ובשלביה הראשונים של החקירה, כפי שתפסה את חשבונותיו בבנקים ובשאר רכוש.

18. עוד בבקשתם זו עתרו המשיבים לשחרור חשבון נאמנות שנפתח על שם עו"ד ירון וייסמן, יצוין כבר עתה, כי עתירה זו התייתרה במהלך הדיון, שכן המבקשת בחרה לשחרר חשבון זה, לרבות הכספים שהופקדו בו.

טענות המבקשת

19. המבקשת מתנגדת לבקשה לשחרור התפוסים וסבורה כי המשיבה אינה בעלת עניין בבקשה זו עוד. המשיב הינו החשוד העיקרי בתיק, הוא חשוד בסדרת עבירות חמורות, בהן קבלת שוחד, הפרת אמונים, קבלת דבר במרמה, גניבה, עבירות מס ועבירות הלבנת הון.

20. במהלך חודש נובמבר 2016, התקבל מידע אצל המבקשת כי המשיב, התפטר מעבודתו ביום 8.8.15, בהליך בזק, למחרת עזב את הארץ ולא שב מאז, אף על פי שהמבקשת הודיעה לבאי כוחו כי הוא נדרש לחקירה.

21. עוד מוסיפה המבקשת וטענת כי יש להורות על סילוק הבקשה על הסף, הואיל ופניית המשיב לבית המשפט, בבקשת סעד, מבלי שהמשיב מתייצב בפניו, היא ניצול לרעה של ההליך השיפוטי וניסיון ליהנות מכל העולמות, בבחינת "הברחת וגם נשכרת".

22. לטענת המבקשת, בשל התפטרותו של המשיב, כספים בקופת הגמל וקרן ההשתלמות שלו, התגבשו, ועל כן התבקש בית המשפט, לראשונה, בחודש נובמבר 2015, ליתן צווים לתפיסת רכוש זה, לצורך חילוטו העתידי, וזאת בהתאם לסעיפים 21 או 22 לחוק איסור הלבנת הון, ככל שהמשיב יורשע או יינתן כנגדו צו לחילוט אזרחי, על פי הצווים דנא, הרכוש הנ"ל נתפס.

23. על פי הוראות סעיף 21 (א) לחוק איסור הלבנת הון, המבקשת יכולה לבקש לתפוס לצורך חילוט את נכסיו של חשוד ו/או נאשם עד למועד גזר הדין בעניינו, ובכל פעם שמתגלה לה נכס בר חילוט נוסף.

24. זאת ועוד, חילוט רכוש של נידון שהורשע בעבירות לפי סעיף 3 או 4 לחוק איסור הלבנת הון, יהא מתוך כלל נכסיו, ועד לשווי העבירה, בין אם מדובר ברכוש שנעברה בו העבירה ובין אם לאו. בין אם הרכוש מצוי בבעלותו ובין אם רק בשליטתו, בין אם הוא בבעלותו במועד החילוט ובין אם העבירו לצד ג' או רק מימן את רכישתו.

25. חוק איסור הלבנת הון וסעיפי החילוט שבו בפרט, מבקשים להוציא את בלעו של העבריין מפיו ומבקשים להרתיע את העבריינים הפוטנציאליים, למען ידעו כי מעשי העבירה אינם כדאיים. עוד מציינת המבקשת כי הרכוש שנתפס עד כה אינו מתקרב לשווי הנחשד של עבירת הלבנת ההון בה חשוד המשיב.

26. כמו כן, אותם כספים שהמשיב מציין כלגיטימיים הם כספים שהועברו עבורו על ידי מעסיקו, תאגיד מי אביבים, שעה שהמשיב חשוד בגניבת רכושו ובהפרת האמונים כלפיו וכלפי לקוחותיו.

הטענות שהועלו במהלך הדיון שהתקיים ביום 9.6.16

27. בתחילת הדיון שהתקיים במעמד הצדדים, הגישה המבקשת לעיוני דו"ח סודי מעודכן וכן טיוטת כתב אישום. עיון בטיטת כתב האישום מלמד כי מיוחסים למשיב מעשים חמורים ביותר של קבלת שוחד, מרמה, עבירות של הלבנת הון ומס בסכומים גבוהים מאוד, בהיותו עובד תאגיד המים "מי אביבים".

28. למותר לשוב ולציין כי גובה העבירה המיוחס למשיב הינו גבוה מאוד, כמו גם העובדה כי המשיב הינו אחד החשודים המרכזיים בפרשיה.

29. במסגרת הדיון שהתקיים חזרו הצדדים על טענותיהם. נציג המבקשת הדגיש כי המשיב נמלט מאימת הדין לחו"ל, הוא מנצל את ההליך השיפוטי. עוד הוסיף כי המבקשת מצאה לתפוס את קופות הגמל וקרנות הפנסיה עם התגבשותם לדבר ממשי וזאת לאחר שהמשיב עזב את עבודתו.

30. המשיבים חזרו וטענו בדיון כי יש להורות על שחרור הכספים שנתפסו בקרנות ההשתלמות ובקופות הפנסיה. מעת פרוץ החקירה חלפו למעלה משנתיים ימים, כאשר טרם נשלחו מכתבי שימוע וזאת למרות הבטחות חוזרות ונשנות מטעם המבקשת.

31. לטענת המשיבים, המבקשת "מנצלת" את עובדת נסיעתו של המשיב לחו"ל, כדי להצדיק לכאורה את אי שליחת מכתב החשדות. עוד מוסיף ב"כ המשיבים, כי משיחות אותן הוא מקיים עם המשיב, המשיב מציין בפניו כי בכוונתו לחזור ארצה ולהוכיח את חפותו אם וכאשר יוגש כתב אישום.

32. לטענת ב"כ המשיב, לא נדרשת חקירת המשיב פעם נוספת קודם לשליחת מכתב שימוע, שכן בבקשתה

האחרונה הודיעה המבקשת כי התגבשה תשתית ראיתית להגשת כתב אישום, עוד הוסיף כי המשיב זומן לחקירה כ - 3 חודשים לאחר שיצא את הארץ.

33. עוד בשלב המעצר היה ידוע למבקשת כי המשיב נכנס ויוצא את הארץ לעיתים תכופות, הוא רוכש יצירות אומנות, לפיכך לא הוגן לייחס לו בריחה. ונראה כי המבקשת מנסה להפעיל לחץ לא הוגן לחזרתו של המשיב ארצה.

34. המבקשת לא מתייחסת לשווי העבירה המיוחס למשיב דבר הפוגם ביכולתו של המשיב להתגונן. כמו כן, סכום המזומן אותו תפסה המבקשת שייך לאמו של המשיב ומשכך המשיב לא יכול להביע עמדתו לבקשה להארכת תפיסתם.

35. יש לזכור כי המשיבה, גרושתו של המשיב, מגדלת את ילדיהם לבד, לבני הזוג יש ילד עם צרכים מיוחדים, היא נושאת בתשלומי המשכנתא העומדים על סך של כ - 8,000 ₪ לחודש לכך מתווספות ההוצאות השוטפות, סך הוצאותיה החודשיות עומד על סכום של כ - 20,000 ₪ בעוד משכורתה עומדת על סך של 6,500 ₪. המשיבה איננה חשודה, אין כל ראיות הקושרות אותה לפעולות של המשיב.

דין והכרעה

36. בעניינם של המשיבים שלפניי ניתנו מספר החלטות במסגרתן הותווה הליך החזרת התפוסים וכן הכללים העומדים בפני בית המשפט בבואו להכריע בסוגיה, אני מפנה את הצדדים לקרוא את ההחלטות הקודמות בד בבד עם החלטה זו.

37. מאז פרוץ החקירה, מעצרים של החשודים, ביניהם המשיב ותפיסת הנכסים, חלפו למעלה משנתיים ומחצה.

38. אכן, הצדק עם ב"כ המשיבים כי בניגוד להבטחתה המפורשת של המבקשת עוד במהלך חודש ספטמבר 2015, כי עד לסוף השנה יישלחו מכתבי שימוע לחשודים הרי שאלה טרם נשלחו ואנו עומדים במחצית שנת 2016.

39. בהחלטות קודמות שניתנו על ידי בעניינם של חשודים נוספים קבעתי כי אין מקום לקבל את טענת המבקשת כי לנוכח העובדה כי המשיב, הוא אחד החשודים המרכזיים, עזב את גבולות הארץ ויש חשש כי ברח, היה בה כדי לעכב את שליחתם של מכתבי השימוע, בייחוד מקום בו המשיב, מיוצג, הוגשו מספר בקשות על ידי באי כוחו בענייננו, במהלך התקופה, התקיימו דיונים וניתנו החלטות.

סמכות לתפיסת נכסים שהיו ידועים למבקשת

40. ראשית, באשר לטענת המשיבים לעניין סמכותה של המבקשת לתפוס רכוש אשר נתפס מכוח צו תפיסה שניתן לאחר פרוץ החקירה, בייחוד מקום בו רכוש זה היה ידוע למבקשת, הרי שדין טענה זו להידחות; לעניות דעתי לבית המשפט סמכות לעיין מחדש בבקשות לצווי תפיסה שמטרתם חילוט עתידי, מעצם טבעו של הסעד שהינו סעד זמני. סעיף 21 (ו) לחוק איסור הלבנת הון בצירוף סעיף 36 א(ה) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג 1973 מאפשרים לבקש את שינוי צו החילוט אם נתגלו נכסים חדשים שניתן לחלטם. מכאן, הרי שניתנת סמכות אף בידי היחידה החוקרת להגיש בקשה מסוג זה כמו גם סמכות של בית המשפט לעיון חוזר, וזאת ככל שחל שינוי במצבת הנכסים, שינוי כזה המצדיק בחינה מחודשת של התפיסה.

41. יוער, כי בעניין זה אני מקבל את טענת המבקשת שלפיה, כל עוד המשיב עבד בחברת מי אביבים, והופרשו לו כספים לקופת הפנסיה ולקרנות ההשתלמות, לא היה מקום להגיש בקשה לעיקול, ואולם, שינוי הנסיבות עת בחר המשיב לעזוב את מקום עבודתו, לפדות את הכספים, מחייב עיון חוזר בהחלטה.

42. כמובן, שלצד כל אלה ולנוכח העובדה כי עסקין בסעד שעניינו הגבלת חירותו של אדם, פגיעה בזכות הקניינית שלו והכל במסגרת הליך פלילי קודם להרשעה בדין ועוד קודם להגשת כתבי אישום, עלינו להבטיח כי הפגיעה בזכויות החשוד תהא מינימלית וזאת מתוך הבטחת תכלית ההליך הפלילי (ראו גם בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון ואח', ניתן ביום 31.10.07).

43. אשר על כן, מצאתי כי בדין הוגשה בקשת המבקשת ובדין ניתן צו הקפאת הנכסים על קרן הפנסיה וקרנות ההשתלמות.

סכום העבירה הנטען

44. לטענת המשיבים, אין זה ראוי כי עד למועד זה, כשנתיים וחצי מפרוץ החקירה, טרם ידועים להם וכי המבקשת מסרבת למסור פרט זה.

45. המבקשת עומדת על סירובה לחשוף את סכום העבירה הנטען, המיוחס למשיב.

46. לא מצאתי להורות למבקשת לחשוף סכום זה, ואולם, אציין, כי אני סבור, כי בייחוד כיום, מקום בו כבר הוגשה לעיונו של בית המשפט טיוטת כתב אישום, אין באמור כדי לשבש חקירה ויכול שיש בחשיפת המידע כדי לסייע למשיב להתגונן באופן ראוי יותר.

47. עוד יצוין כי אכן סכום העבירה המיוחס למשיב גבוה מהרכוש התפוס בידי המבקשת.

עזיבת המשיב את הארץ

48. בהחלטה קודמת בעניינו של המשיב, שניתנה ביום 1.2.16 קבעתי כי נכון אמנם שהמשיב יצא את הארץ כדין ואולם התנהלותו אכן מעוררת תמיהות וכי קיים חשש שהמשיב לא יחזור לגבולות הארץ, וזאת למרות הצהרת ב"כ המשיב, שלפיה, משיחות אותן קיים עם המשיב עולה כי בכוונתו לחזור ארצה ולעמוד על חפצו.

49. כלל ידוע הוא כי מי שפונה לבית המשפט, עליו לפנות כשידיו נקיות, נכון אמנם שלא חלה על המשיב חובה להתייצב לחקירה ואולם חלה עליו חובת התייצבות לדיון, ומי שלא מתייצב לדיון, נראה כמי שזנח בקשתו ואין הוא יכול להיחלץ מדין זה רק בכך שהוא מיפה את כוחו של פרקליט מטעמו. בעניין זה אני מוצא להפנות בין היתר לע"פ 1465/91 אדירים חברה לבנין ועבודות נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 11.6.92, שאמנם עסק בנאשם שנמלט מן הדין ואולם ניתן לגזור גזירה שווה גם בעניינו.

50. המשיב אינו יכול ליהנות משני העולמות, לעזוב את גבולות הארץ ולא לשוב תקופה כה ארוכה. אכן, לא נעלמה מנגד עיני העובדה כי המשיב יצא את הארץ כדין, אך התנהלות המשיב קודם לעזיבתו, התפטרותו ממקום העבודה, גירושו והיעדר מסמכים רפואיים ממשיים התומכים בחוסר יכולתו לשוב את גבולות הארץ, יש בהן כדי לעורר את החשש להימלטות אותה מעלה המבקשת. ומאידך, לעתור להשבתם ו/או שחרורם של כספים שנתפסו לשם הבטחת זכות חילוט.

51. ועל כן, מנימוקים אלה, מצאתי לדחות את בקשת המשיב לשחרור כספי הפנסיה וקרנות ההשתלמות.

זכויות בן הזוג מכוח חזקת השיתוף

52. המשיבה, גרושתו של המשיב, איננה חשודה בפלילים ולמבקשת, כך נראה, אין כל טענה פלילית כלפיה.

53. כלל ידוע הוא כי צו חילוט אינו יכול להינתן נגד אדם אשר אין לו זיקה להליך הפלילי ולא נמצא כי הוא חשוד בביצוע עבירות. הדברים אמורים גם במי שחולק רכוש משותף עם הנאשם, דוגמת בן זוג, למעט מקרים בהם קיים הסייג הקבוע בסעיף 21 (ג) לחוק איסור הלבנת הון שלפיו:

(ג) לא נמצא רכוש של הנידון למימוש צו החילוט במלואו, רשאי בית המשפט לצוות על מימושו של הצו מתוך רכוש של אדם אחר, שהנידון מימן את רכישתו או שהעבירו לאותו אדם בלא תמורה; לא יצווה בית המשפט כאמור לגבי רכוש שמימן או שהעביר הנידון לאותו אדם לפני ביצוע העבירה שבשלה הורשע, ושלגביה ניתן צו החילוט.

54. דהיינו, רכוש משותף, כזה הרשום בבעלות משותפת, לא ניתן לחלטו במלואו, אם השותף האחר הינו שותף תמים בייחוד מקום בו רכישת הנכסים אירעה טרם מתן צו החילוט (ע"א 3002/93 יעקב בן צבי נ' מיכאל סיטין ואח', פ"ד מט (3) 5).

55. אשר לחלק זה ובכפוף לסייג הקבוע בסעיף 21 (ג) לחוק איסור הלבנת הון ומשלא הוצגו ראיות כי כלל הרכוש המשותף הוא פרי עבירה, הרי שמצאתי לקבוע כי מחצית הזכויות בנכסי הנדל"ן המפורטים בבקשת המבקשת הינם של המשיבה ואני קובע כי צווי העיקול הינם על מחצית נכסי הנדל"ן (50%) ואולם אני מסייג קביעה זו בכך שעסקינן בנכסי נדל"ן שנרכשו קודם לביצוע העבירות המיוחסות למשיב.

56. אין באמור כדי לגרוע מחובת המשיבה, אם רצונה בכך, לעתור לבית המשפט לענייני משפחה בתביעה לפירוק שיתוף, כמו גם לצרף את המבקשת כצד להליך.

לסיכום

57. אשר על כן אני מורה כדלקמן:

א. אני מאריך את תוקף החזקת התפוסים המפורטים בבקשה למשך 180 יום נוספים.

ב. אני דוחה על הסף את בקשת המשיבים לשחרור התפוסים המצוינים בה. ת. 24056-12-15.

ג. מחצית הזכויות על נכסי הנדל"ן שנרכשו בתקופה קודם לביצוע העבירות לכאורה המיוחסות למשיב הינן של המשיבה והעיקול לגביהן מוסר.

ד. בכל הנוגע לתכולת הכספת בסך של 994,500 ₪ אשר נתפסו ממאור לייבוביץ מסניף 107 בבנק דיסקונט, נכון אמנם כי המשיבים טענו כי סכום זה הינו של אמו של המשיב, הגב' מולה ליבוביץ ואולם, בהחלטה שניתנה על ידי במסגרת תיק 53392-03-14 ביום 18.4.14 קבעתי כי כלל הראיות שהוצגו לעיוני בדו"ח הסודי מלמדים כי לא ניתן לקבוע כי הכספים הינם של אם המשיב, ולפיכך אינני מקבל את טענת המשיב כי הוא לא יכול לטעון לגביהם, ואני מאריך אף את החזקת תוקפם של סכומים אלו למשך 180 יום נוספים.

58. אני מעכב את ביצוע החלטתי זו עד ליום 23.6.16 שעה 12:00.

59. החומר הסודי שהוגש לבית המשפט, מוחזק בכספת בית המשפט ויימסר לנציג היחידה החוקרת.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים וכן תסרוק אותה לשני התיקים המפורטים.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ו, 19 יוני 2016, בהעדר הצדדים.